

Fremsat den 20. februar 2019 af Karina Adsbøl (DF), Pernille Bendixen (DF), Jens Henrik Thulesen Dahl (DF), Kristian Thulesen Dahl (DF), Susanne Eilersen (DF), Søren Espersen (DF), Morten Marinus (DF), Karin Nødgaard (DF) og Peter Skaarup (DF)

Forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af en ekspertgruppe på anbringelsesområdet

Folketinget pålægger regeringen inden sommeren 2019 at nedsætte en hurtigt arbejdende ekspertgruppe til kulegravning af anbringelsesområdet. Ekspertgruppen skal undersøge, hvordan retssikkerheden for henholdsvis børn, forældre, barnets netværk i øvrigt og plejeforældre sikres, og hvordan kvaliteten af sagsbehandlingen og myndighedsudøvelsen sikres, herunder hvorvidt sagsbehandlerne har et tilstrækkeligt højt fagligt niveau, og hvorvidt kommunernes børn og ungeudvalg er den rette instans til at træffe afgørelser om anbringelser, eller hvorvidt det vil være bedre at overlade afgørelseskompetencen til f.eks. det nye familieretlige system.

Ekspertgruppen skal være bredt sammensat af fagpersoner, organisationer, tidligere anbragte og andre med særlig ekspertise inden for anbringelsesområdet.

Ekspertgruppens sammensætning, frist for ekspertgruppens aflevering af rapport og ekspertgruppens rapport og anbefalinger skal forelægges de partier, som støtter dette beslutningsforslag. Ekspertgruppens anbefalinger skal efterfølgende forhandles.

Bemærkninger til forslaget

I september 2018 udgav tænketanken Justitia rapporten »Tvangsanbringelser – retssikkerhed i en kompliceret beslutningsproces«. Justitia har i rapporten undersøgt processen, fra kommunen bliver opmærksom på et barns mistrivsel, til beslutningen om tvangsanbringelse er truffet, med særlig fokus på de retsgarantier, som skal sikre familiernes retssikkerhed. I rapporten identificeres en række retssikkerhedsmæssige udfordringer ved den nuværende ordning, som bl.a. omfatter:

- Manglende eller mangelfuld vejledning, når forældre skal beslutte, om deres barn skal anbringes frivilligt for derved at undgå en tvangsanbringelse.
- Afgørelse om tvangsanbringelse træffes af børn- og ungdomsvalg, der ikke er uafhængig af den forvaltning, som har oplyst og behandlet sagen.
- Akutte afgørelser træffes af en lokalpolitiker uden faglig viden om området.
- Børnene inddrages ikke tilstrækkeligt i deres egen sag.

Rapporten fremsætter en række anbefalinger til, hvordan tvangsanbringelsesprocessen kan forbedres og retssikkerheden for børn og forældre kan styrkes, og den primære løsning på de retssikkerhedsmæssige udfordringer er ifølge Justitia at henlægge afgørelsesprocessen til det nye familieretlige system. Her kan familieretshuset oplyse sagen og yde støtte til børnene, mens afgørelsen træffes af familieretterne i de 24 retskredse.

På tilsvarende vis viste en intern undersøgelse i 2017 af sagsbehandlingen på anbringelsesområdet i Københavns Kommune, at der var fejl i samtlige 77 undersøgte sager (»Intern kommunal undersøgelse afslører fejl i samtlige anbringelsessager«, dr.dk, den 28. maj 2017). I flere sager manglede børnefaglige undersøgelser, handleplaner blev ikke udarbejdet, og børnene blev ikke inddraget i samtaler om deres anbringelse. Der er ellers tale om regler, som skal følges, når kommunen modtager underretninger om udsatte børn og kommunen skal vurdere, hvorvidt der skal iværksættes indsatser over for barnet.

Problemet med at overholde lovgivningen i anbringelsessager er dog langt fra ny. I 2016 var det 10 år siden, at anbringelsesreformen blev indført. Af Statsrevisorernes beretning nr. 21/2015 om indsatsen over for anbragte børn frem-

går det, at Statsrevisorerne finder det kritisabelt, at Social- og Indenrigsministeriet efter 10 års indsats ikke kan dokumentere, at kommunernes sagsbehandling i forhold til anbringelse af børn er blevet bedre, eller at indsatsen har haft den tilsigtede effekt. Statsrevisorerne kritiserer også, at kommunernes sagsbehandling i mange anbringelsessager ikke overholder lovens krav om børnesamtaler, handleplaner og børnefaglige undersøgelser.

I flere år har der således været et stort negativt fokus på anbringelsesområdet, bl.a. også som følge af sager beskrevet i medierne. Senest er offentligheden blevet bekendt med en sag fra Guldborgsund Kommune, hvor en tvist mellem en drengs plejeforældre og kommunen betød, at drengen – Andreas – skulle flytte fra sit hjem hos plejeforældrene og i stedet bo på en institution imod sin og forældremyndighedens indehaverens vilje (»Kommune tvang Andreas væk fra sin plejefamilie – nu får han lov til at blive«, TV Øst, den 23. januar 2019). Uenigheden mellem kommunen og plejefamilien opstod angiveligt, da kommunen fremsendte en ny ansættelseskontrakt, ifølge hvilken plejefamilien skulle gå ned i løn. Det lykkedes plejeforældrene og Guldborgsund Kommune at blive enige om rammerne for en ny kontrakt, men Andreas blev på intet tidspunkt inddraget i sagen, som loven ellers foreskriver.

Sagen fra Guldborgsund Kommune er blot den seneste i en lang række af sager, hvor plejebørn pludselig fjernes fra deres anbringelsessted fra den ene dag til den anden. Det er for Dansk Folkeparti helt uforståeligt, at kommunerne ikke vægter barnets tarv og tilknytning til plejefamilien. Derfor foreslår Dansk Folkeparti, at en ekspertgruppe skal kulegrave hele anbringelsesområdet med det formål at få sat en stopper for de mange anbringelsessager, hvor enten kommunerne ikke overholder lovgivningen, eller hvor der eventuelt skal ske justeringer i lovgivningen med henblik på at styrke retssikkerheden for henholdsvis børn, forældre, barnets netværk i øvrigt og plejeforældre, og få en grundig undersøgelse af, hvorvidt afgørelseskompetencen i anbringelsessager bør overlades til det nye familieretlige system eller et andet organ.

Skriftlig fremsættelse

Karina Adsbøl (DF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af en ekspertgruppe på anbringelsesområdet.

(Beslutningsforslag nr. B 105)

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.